

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.042/2016/6.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
é dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Sipőczné dr. Tánczos Rita bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Noske Richárd ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Kovács Mária jogtanácsos

A per tárgya: közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.M.121/2015/8.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 13.M.121/2015/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] A közigazgatási és munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerve mint elsőfokú hatóság 2013. december 29-én helyszíni munkaügyi ellenőrzést tartott a, út és a út kereszteződésénél, ahol munkavégzés közben találta-t, aki tanúvallomást tett. Az elsőfokú hatóság a munkavállaló által munkáltatóként megnevezett-t 2014. január 14-én ügyfélként hallgatta meg, majd vele szemben 2014. január 24-én eljárást indított. Ennek során az érintett igazolta, hogy az adóhatóság felé-t alkalmi munkavállalóként bejelentette és részére a munkabért megfizette.

[2] Az elsőfokú hatóság megkeresésére az Országos Rendőr-főkapitányság 2014. május 13-án azt közölte, hogy 2013. december 20-ánÁlt. számú határozatával a felperes részére polgári célú pirotechnikai

termékek ideiglenes tárolása és forgalmazása tárgyában engedélyt adott ki, amelyben a felperes kérelmére-t felelős pirotechnikusként tüntették fel.

- [3] Az elsőfokú hatóság a megkeresésre adott válasza tekintettel 2014. május 19-én kelt végzésével a felperest ügyfélként idézte, amely idézés a felperes címéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, a hatóság a kézbesítési vélelem beálltáról a felperest értesítette.
- [4] 2014. június 26-án az elsőfokú hatóság a számú végzésével a Csókás Krisztiánnal szembeni eljárást megszüntette és megállapította, hogy munkavállalónak nem volt a munkáltatója. 2014. június 26-án a hatóság hivatalból indított eljárást a felperessel szemben, a végzés azonban a felperes cégnyilvántartásába bejegyzett székhely címére nem volt kézbesíthető.
- [5] A Kormányhivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Szakigazgatási Szerv igazgatója mint elsőfokú hatóság a 2014. szeptember 4-én kelt számú határozatával megállapította, hogy a felperes és munkavállaló között 2013. december 27. és december 30. napja között munkaviszony állt fenn, ezért felhívta a felperest, hogy a NAV felé bejelentési kötelezettségének tegyen eleget, egyidejűleg 2. számú határozatában a felperest 200.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta.
- [6] Határozatának indokolása szerint a munkaügyi vizsgálatot foglalkoztatása vonatkozásában végezte el, és a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy az ellenőrzés időpontjában az ellenőrzött munkavállaló a pirotechnikai konténer őrzését és védelmét látta el. Mivel az elsőfokú hatóság álláspontja szerint a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Met.) 1. § (5) bekezdésében írtak szerint a munkaviszony ismérvei a rendelkezésre álló adatok alapján fennálltak, arra a következtetésre jutott, hogy Sütő Gergely munkavállaló foglalkoztatója a felperes volt. Megállapította, hogy a munkavállaló meghatározott helyen, meghatározott munkakörben (vagyonörként), meghatározott munkaidőben (19-07 óráig), a munkáltató utasítása alapján alá-fölérendeltségi viszonyban végezte a feladatát, a felek között azonban írásbeli szerződés nem jött létre, a munkavállaló NAV felé történő bejelentésére nem került sor. E kötelezettségek teljesítésére a felperest a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 42. § (1) bekezdése, az adózás rendjéről szóló módosított 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 16. § (4) bekezdése alapján kötelezte és a Met. 7. § (1) bekezdése szerint 200.000 forint munkaügyi bírságot szabott ki.
- [7] A felperes fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága mint másodfokú hatóság a 2014. december 18-án kelt iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [8] A felperes a keresetében az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az alperes nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének, ezért megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-ában foglaltakat. Kifogásolta, hogy az alperes nem vizsgálta, hogy milyen jogviszonyban állt a felperessel, továbbá azt sem, hogy a kötelezettségeit hogyan és kinek az utasítására teljesítette. Kifogásolta, hogy a hatóság az ellenőrzés során azt vélelmezte, hogy a NAV felé nem lett bejelentve, majd miután meggyőződött arról, hogy a bejelentés megtörtént, ennek nem tulajdonított jelentőséget. Keresetéhez csatolta munkaszerződését, amelynek értelmében a felperes és között határozott időre jött létre alkalmi munka keretében munkaviszony, amely szerződés lehetőséget adott arra, hogy saját nevében és saját felelősségére más személyt vegyen igénybe. a szerződés szerint járt el,-t munkavállalóként bejelentette, így a kötelezettségét teljesítette.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. A határozatokban rögzített tényálláson túl arra hivatkozott, hogy a közigazgatási eljárás során a felperes részére címzett küldemény „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza, ezért határozatát a rendelkezésre álló adatok alapján kellett meghoznia. Álláspontja szerint a felperes érdekkörében végezte a munkáját, mert a felperes tulajdonában álló konténer őrzését és védelmét látta el. A felperesi keresethez csatolt munkaszerződés kapcsán kiemelte, hogy az ellentétben áll jegyzőkönyvben foglalt azon nyilatkozatával, mely szerint közöttük szerződés nem jött létre. Ennek meglétét a közigazgatási eljárás során egyébként sem tudta értékelni.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [10] A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 13.M.121/2015/8. számú ítéletével az alperesi jogelőd határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az alperest perköltség megfizetésére kötelezte. Határozatának indokolása szerint munkavállalót 2013. december 27-én az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény 3. § (1) bekezdése, továbbá 11. § (1) bekezdése alapján az adóhatóság felé bejelentette. A törvény rendelkezései alapján 2013. december 27-én és között ezért a törvény erejénél fogva egyszerűsített foglalkoztatási célú munkaviszony jött létre.
- [11] A munkaviszony ismérveit, a munkáltató és a munkavállaló kötelezettségeit az Mt. 42. §-a, 51. §-a és 52. §-ai határozzák meg, amelynek alapján megállapítható, hogy a munkaviszony alapvető minősítő jegyei a feladatmeghatározás, az irányítási, ellenőrzési, utasításadási jog, továbbá a munkavégzés időtartamának és a munkaidő beosztásának meghatározása, a munka díjazása, a munkaeszközök és erőforrások biztosítása. Ezen ismérvek azonban a

felülvizsgálni kért közigazgatási határozatban foglaltakkal szemben a felperes és között nem állapíthatóak meg.
2013. december 29-én történt tanúmeghallgatása, továbbá
2014. január 9-én történt ügyfélmeghallgatása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a munkaviszony fenti minősítő jegyei és viszonylatában valósultak meg. A tanúvallomások egyezők voltak abban, hogy munkavállalót irányította, ellenőrizte, utasította, munkaidejét beosztotta, munkabérét megfizette, továbbá biztosította a munkavégzés feltételeit és őt az adóhatóság felé is bejelentette.

[12] Az alperesi határozatokból ezzel szemben nem tűnik ki, hogy a munkaviszony fenti ismertető jegyei miként és milyen alapon valósultak meg a felperes és között. Önmagában az a körülmény, hogy a pirotechnikai eszközök árusítására kiadott engedély a felperes nevére szól, nem alapozza meg a munkaviszony létrejöttét.

[13] Az elsőfokú bíróság kiemelte továbbá, hogy a felperes már az elsőfokú határozattal szembeni fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a munkaviszony ténylegesen és között jött létre, azonban a másodfokú hatóság a fellebbezésében erre a körülményre részletesen nem tért ki, ezáltal a tényállás feltáratlansága és tisztázatlansága okán jogilag és ténybelileg is alaptalan határozatot hozott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős határozat hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalát, másodlagosan a közigazgatási és munkaügyi bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. A közigazgatási eljárás során igyekezett a tényállást tisztázni és a 2013. december 29-én felvett tanúmeghallgatási jegyzőkönyvben foglaltak alapján először magánszeméllyel szemben folytatott le vizsgálatot. Az Országos Rendőr-főkapitányság felé benyújtott belföldi jogsegélynek köszönhetően azonban bizonyítottá vált, hogy az ellenőrzéssel érintett munkaterületre a felperes kapott engedélyt a polgári célú pirotechnikai termékek ideiglenes tárolására és forgalmazására, ezért ezt követően tényállás tisztázási kötelezettségének a felperes vonatkozásában is igyekezett eleget tenni, ezért a személyes megjelenésre kötelező végzést a cégbíróság által megadott felperesi címre postázta.

[15] A rendőrség által kiadott engedély egyértelművé tette, hogy a felperes érdekkörében végezte a munkáját. A polgári célú pirotechnikai tevékenységről szóló 173/2011.(VIII.24.) Korm. rendelet 24. § (5) bekezdése szerint a pirotechnikai termékek tárolására szolgáló konténert folyamatosan őrizni kell. A konténer a felperes tulajdonában volt, ezért a termékek őrzéséről is neki kellett gondoskodnia. szerepe csupán közvetítő jellegű

volt, hiszen csak mint pirotechnikus volt feltüntetve az engedélyen.

[16] Az ellentmondásos okirati bizonyítékokra tekintettel a Met. 1. § (6) bekezdése alapján, vagyis a fővállalkozási felelősség felállításával állapította meg a felperes munkáltatói minőségét, amit a bíróság az ítéletében nem vizsgált.

[17] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását” és alperes felülvizsgálati költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint alkalmazott a pirotechnikai anyag mozgatására, átmeneti birtoklására ugyanolyan engedéllyel rendelkezett, mint társaságuk, ezért joggal köthetett szerződést e tevékenységek ellátására. Arra is jogosultsága volt, hogy egyes szakképzettséget nem igénylő feladat ellátására további személyt vegyen igénybe. Az alperes a kétfokú eljárásban sem tisztázta, hogy alkalmazott e kötelezettségének a jog szerint eleget tett és a járulékot is megfizetette munkavállaló után.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[19] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja. A Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, továbbá elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

[20] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 339. § (1) bekezdésére, továbbá a Met. 1. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Érvelése szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a közigazgatási határozatban a tényállás feltárását követően megállapítható volt, hogy a felperes és között az ellenőrzött időszakban munkaviszony állt fenn.

[21] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott a Pp. 339. § (1) bekezdésének megsértésére. A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában megalapozottan értékelte a közigazgatási eljárás során rendelkezésre álló bizonyítékokat és jogszabálysértés nélkül vont le következtetést arra, hogy a munkaviszony megállapításának minősítő jegyei a felperes és között nem álltak fenn. A bizonyítási eljárás adatai egyértelműen alátámasztották, hogy -nal állapodott meg a pirotechnikai anyagok őrzésében, aki meghatározta számára a munkafeladatokat, munkaidejének beosztását, irányította, ellenőrizte a munkavállalót, továbbá biztosította a munkaeszközöket is. Az okirati bizonyítékok alapján az is igazolt, hogy -t a NAV felé bejelentette, alkalmazására tekintettel a járulékot megfizette.

[22] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul

sérelmezte a már közigazgatási határozatban is szereplő Met. 1. § (6) bekezdésének megsértését. E rendelkezés a fővállalkozó és alvállalkozó viszonylatában állapít meg felelősséget abban az esetben, ha az ellenőrzött munkavállaló bejelentésére nem kerül sor és az ellenkező bizonyításig vélelmezi a fővállalkozó munkáltatói minőségét. A perbeli esetben azonban a jogszabályban foglalt feltételek nem valósultak meg, mert a foglalkoztató személye a rendelkezésre álló adatok alapján egyértelműen megállapítható volt, azt az érintett felek, és tanúvallomása, illetőleg nyilatkozata, valamint a hatósági bejelentés is egyértelműen alátámasztotta.

[23] Az a körülmény, hogy közvetetten a felperesi gazdasági társaság érdekkörében végezte a munkáját, önmagában a munkaviszony megállapítását nem támasztja alá, egy tevékenység ellátása ugyanis nem kizárólag a munkáltató, hanem egyéb, a tevékenységben szereplő más személyek vagy társaságok viszonylatában is eredményezhet érdekeltséget. A perbeli munkafeladat ellátása azonban nem kizárólag a felperesi társaság, hanem érdekkörébe is tartozott, hiszen munkaköréből adódóan felelős volt a termékek biztonságos őrzéséért.

[24] A fentiekre tekintettel a Kúria - jogszabálysértés hiányában - a támadott jogerős ítélet a Pp. 275. (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[25] A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[26] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentességére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

[27] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. június 8.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bírő, Sipóczné dr. Tánczos Rita s.k. bírő

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző